

Ластовицата обича башинѣтъ си и майчинѣ домъ т. е. гнѣздото си, и при всичко що за прѣхранѣтъ си е принудена да ходи толкозъ далеко, всякога пакъ ся враща на гнѣздото дѣто е родена. Какво назидателно поученіе дава малката тази птица на онѣзи които, чловѣци разумни като сѣ, забравятъ толкозъ скоро отечеството си и като ся отдалечатъ отъ него забравятъ го и нито помислеватъ за него. — Обычаи да вѣрваи че младѣтъ наши читатели, като четѣтъ това ще запомнятъ да не забравятъ никога отечеството си, и дѣто и да ги заведе честѣта имъ всякога ще милѣйтъ за отечеството си и ще си трудятъ да му бѣдѣтъ полезни.

Другъ единъ прѣкрасенъ у ластовицѣтъ примѣръ, отъ който може да ся извлече и добра поука, е голѣмата обичъ който иматъ къмъ свободното живѣніе. Малкѣтъ тѣзи птичицы не могатъ никакъ да търпятъ рабството, и когато ги хванѣтъ да ги запрѣтъ тутакъ си умиратъ.

* * *

Ластовицата има голѣмо дѣвіріе къмъ чловѣцѣтъ подѣ покровителството на които и остави малкѣтъ си рожбицы, и за туй прави гнѣздцето си въ тѣхнѣтъ жилища. Тя еще служи и прави добро на чловѣцѣтъ, защото истрѣбва дребни нѣкои буболечицы които сѣ много вѣдителни за чловѣка. За тѣзи прочее нейны прѣимущества не трѣба и, вы, мали мои читатели, да замѣрате гнѣздата имъ. нито да ги събаряте нито да вадите отъ тѣхъ малекѣтъ имъ ластовиченца.

Іоаннѣ Шишманъ. 1)

Іоанъ Шишманъ е былъ послѣднѣтъ отъ Българскѣтъ царіе, царувалъ отъ 1363 — 1393. Врѣмето прѣзъ което е той царувалъ было най-жалостното отъ прѣминѣлѣтъ животъ на Българскѣтъ народъ. Баща му Александръ, който царувалъ отъ 1331 — 1363 ималъ четири сѣнове: *Георгія, Страшмира, Ясеня и Михаила* 2).

При свѣршеніето на живота си Александръ раздѣлилъ Българското царство между сѣноветѣ си на три части. На

1) Настоящето животоописаніе на послѣднѣтъ Българскѣтъ царъ, ако и да го невидѣаи споредъ нашѣтъ свѣдѣніа толкозъ вѣрно и пълно, обнародуваи го така както го намѣриаи обнародувано на сръбскѣ и хрватскѣ. Р.

2) Животописанѣтъ ся вижда да грѣши тука нѣщо, и нѣи мѣслимъ да сѣи чели или слушали че Александровѣтъ сѣнове сѣ были трима; Георгій Страшмиръ, Іоанъ Шишманъ и Михаилъ Ясенъ, сѣ по двѣ имена по тогашнѣтъ обичай.